



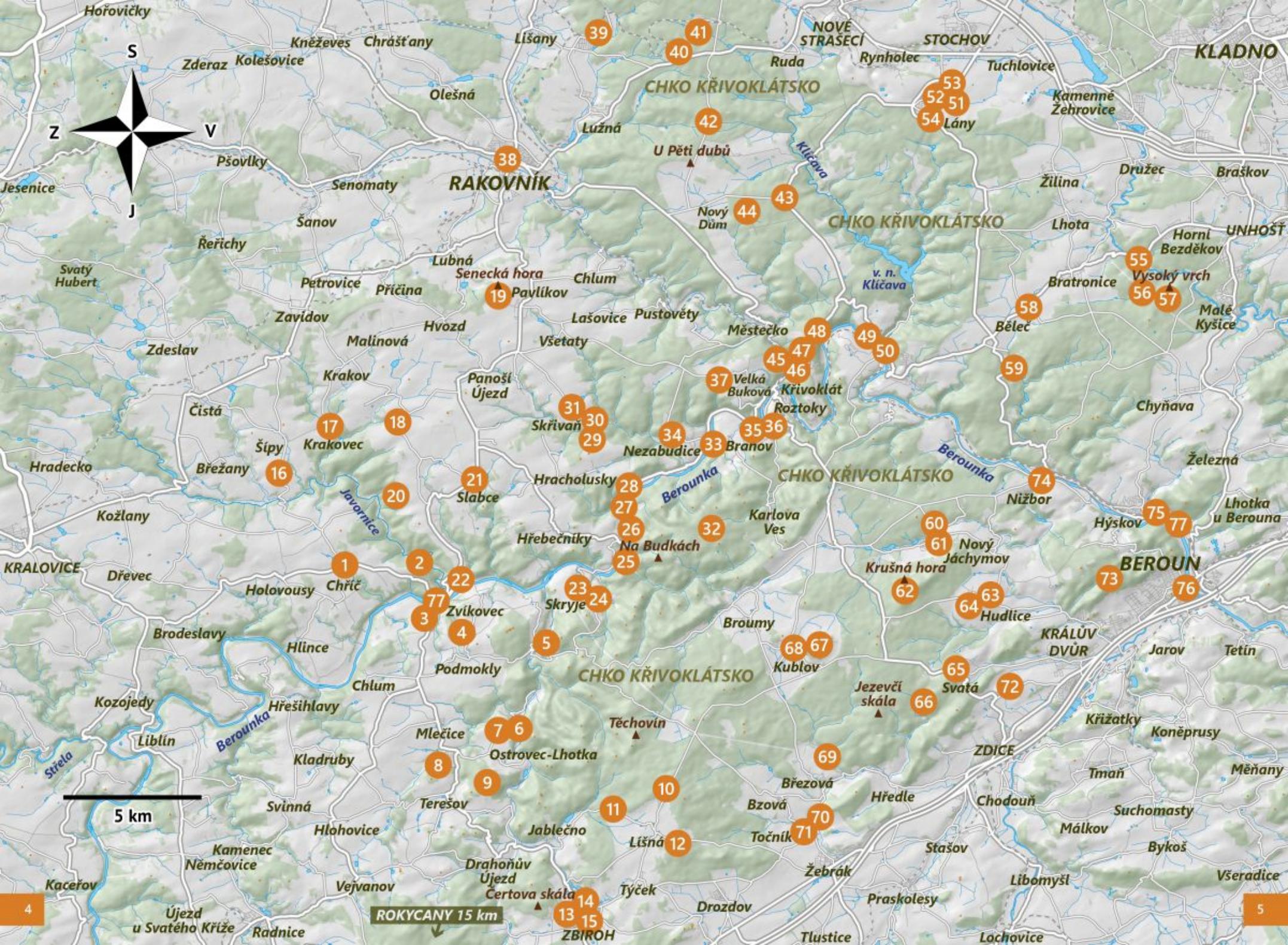
# KŘIVOKLÁTSKO

Tomáš Makaj, Jaroslav Vogeltanz



77 romantických, dobrodružných a tajemných míst







Praha 68 km

Plzeň 38 km

Rakovník 33 km

## Putování za starým klepáčem

⑥

**P**ři prohlídce roubených chaloupek v Ostrovci se ocítнетe mimo historické jádro obce, uprostřed krásných luk, kde stojí jen pár domů a chat.

Jako první vám padne do oka roubená patrová budova bývalého mlýna s mansardovou střechou. Dříve se mu také říkalo podle jeho majitele Zimův mlýn anebo také starý „klepáč“ či „klapáč“ podle charakteristického klapání, které bohužel skončilo se zánikem mlynářské živnosti. Samotná budova pochází zřejmě z druhé poloviny 18. století, i když písemné zmínky o mlynářích pod Ostrovcem najdeme již v dobách středověkých z doby vlády Karla IV. První z rodu Zimů přišel na mlýn v roce 1833, kdy si vzal Jan Zima dceru zdejšího mlynáře Annu Trejbalovou. Z této doby se zachovala i stavební podoba mlýna. Dnešní majitelé se snaží tuto památku i nadále zvelebovat a zachovávat její ráz. V roce 2018 byla snaha současné majitelky Pavlíny Lucákové oceněna dvojnásobným vítězstvím v soutěži Památka Plzeňského kraje za více než dvacetiletou rekonstrukci starého „klepáče“. Ten sice již nelze obnovit do funkční podoby, ale po stránce stavebněhistorické je možné mu vrátit původní vzhled. Tímto krádem se v duchu starých časů paní majitelka skutečně řídí, což ocenila laická i odborná veřejnost. Přestože u stavby již nenajdete mlynářské kolo s patřičným složením, jedná se o budovu, která si zaslouží pozornost. V textuře starých trámu je ukryto totiž mnoho tajemství z osudů zdejších mlynářů. Nemusíte být ani milovníky lidové architektury, aby vás kombinace této unikátní stavby se zdejší přírodou uchvátila. A pokud máte opravdu lidovou architekturu rádi, rozhlédněte se po okolních obcích a možná spatříte další skvosty.

**Výchozí místo:** K mlýnu se můžete dostat z Ostroveč-Lhotky z místní části Terezín po modré turistické značce (Cesta protifašistických bojovníků), kde projdete podél Zbirožského potoka až k cíli našeho putování.



Starý klepáč



Okres Rokycany, Ostrovec-Lhotka | GPS: N 49°55.17455', E 13°44.07093'





Praha 62 km

Plzeň 50 km

Rakovník 25 km

## Na romantický Týřov

25

**V**ydejte-li se po žluté turistické značce ze Skryjského luhu po úpatí vrchu Vosníku, budete odměněni cestou, která potěší každou romantickou duši. Nejedná se ale o trasu zcela vhodnou pro malé děti či maminky s kočárky. Klikatá, místy úzká a nerovná je pěšina vedoucí na nevysoký ostroh nad soutokem Úpořského potoka s Berounkou, kde byl vybudován hrad Týřov. Jeho poloha byla vybrána především ze strategických důvodů. V těchto dnes zdánlivě nedostupných místech vedl kdysi přes řeku brod, jak nasvědčují i středověké úvozové cesty v okolí hradu.

Rozhodnutí postavit Týřov vydal král Václav I. (1205–1253), který si velmi oblíbil křivoklátskou krajinu. Stavba byla vskutku unikátní, neboť inspirací se stal poprvé na českém území hrad francouzského kastelového typu, umožňující aktivní obranu. O tom, jak Týřov vypadal, se můžete přesvědčit v Památníku Joachima Barranda ve Skryjích, kde je vystaven model. Kresebná rekonstrukce je také na informačním panelu u hradu. V době svého založení měl obranný systém celkem devět věží a čtyři věžice. To činilo z Týřova nedobytnou pevnost, kterou si oblíbili i další panovníci. Oblíbený ho tedy asi příliš neměl Přemysl Otakar II., který zde byl zajat i se svým doprovodem při povstání šlechty proti jeho otcu – králi Václavu I. Z té doby pochází také první písemné zmínky o hradu, jenž nesl tehdy módní německé jméno Angerbach, ale to se příliš neujalo. Na počátku 14. století byl hrad v rukou Viléma Zajice z Valdeka, který zde v letech 1315–1316 věznil zemského správce Jindřicha z Lipé na příkaz krále Jana Lucemburského. Po Vilémově smrti se hrad dostal zpět ke jmenovanému panovníkovi, který jej znovu zastavil. Karel IV. hrad vykoupil ze zástavy a ve svém zákoníku Majestas Carolina jej zafadil mezi statky podmínečně zcizitelné. V bouřlivém 15. století byl Týřov opět zastavován, ale husitské války se ho dotkly jen velmi málo. Za Jiřího z Poděbrad držel Týřov jeho sekretář Jošt z Ensídle. Další střídání zastavitelů hradu neprosíválo, a tak je již roku 1575 uváděn jako pustý a po připojení ke křivoklátskému panství ztratil zcela svůj význam. Jeho historie a unikátnost z něj ale udělala přitažlivý cíl v dobách romantismu. Dvakrát se zde zastavil i Karel Hynek Mácha. Poprvé tomu bylo v roce 1833 a do svého zápisníku si nakreslil náčrt zdejších hradních zřícenin. Podruhé se tak stalo o tři roky později, tedy v osudovém roce 1836. O jeho putování nechala záznam Marie Červinková-Riegrová: „Záliba v romantice přesla mu do krve. Často odpoledne vydal se na cestu z Prahy do lesů křivoklátských, kolik dní potuloval se po lesích, někdy i v noci, živil se, čím se dalo, dosti bídně,



Model hradu



Okres Rakovník, Skryje | GPS: N 49°58.40902', E 13°47.40397'



zaprádal hovory s hajními a uhlíři...“ I my se můžeme vydat cestou romantického barda, jen místo starých stezek použijeme raději tu cestu značenou.

**Výchozí místo:** Obec Skryje, zastávka u mostu.

**Pozoruhodnosti v okolí:** Výlet na Týřov můžete spojit s návštěvou Barrandova památníku ve Skryjích. Zajímavý je také most, u něhož je výchozí místo k cestě na Týřov. Tříobloukový most byl vyroben ve vítkovických železárnách. Stavba mostu měla původně proběhnout na Podkarpatské Rusi, ale nestalo se tak díky poválečnému uspořádání Československa. Okolí Skryjí nabízí i další vycházky, například tu ke Skryjským jezírkům.





Praha 60 km

Plzeň 55 km

Rakovník 21 km (U Kouřímecké rybárny)



Okres Rakovník, Hracholusky | GPS: N 49°59.86408', E 13°47.48498'

## Čertova skála

**S**názvem Čertova skála se setkáte při putování Křivoklátskem poměrně často. V tomto případě se jedná o výraznou krajinnou dominantu v podobě členitých skal na levém břehu Berounky nad silnicí z Týřovic do Nezabudic. Zdejší Čertova skála byla pro svůj výjimečný vzhled vždy obdivována turisty i vědci, ale také místním obyvatelstvem. Mezi lidmi se udržovala pověst o tom, jak skála ke svému jménu přišla. V nedaleké Kouřímecké rybárně žil kdysi rybář se svou krásnou deerou. Jednoho dne se vsadil s čertem, jestli dokáže postavit most přes Berounku, než kohout ráno zakokrhá. Byl si jistý, že to nemůže zvládnout, a tak vsadil svou deeru. Jenže čert se činil. Rybář jej s hrůzou pozoroval z protějšího luhu. Práce mu šla, pekelníkovi, pěkně od ruky, již měl postaveno předpolí mostu a dva pilíře. Rybář se začal bát o osud deeru, ale náhle dostal spásný nápad. Běžel pro lucernu a tu postavil doprostřed kurníku. Světlo vzbudilo kohouta, který se dal do kokrhání. Čert si myslel, že prohrál svou sázku a zmizel kamsi do neznáma. Jen opuštěné dílo po něm zůstalo. Skála má ale s ohněm něco skutečně společného. V dávné minulosti byla formována sopečnou činností. Z petrografického hlediska se jedná o horninu čedičového typu, která vznikla před 600 miliony let. Příslušné informace se dozvítí na tabuli, která upřesňuje, že přírodní rezervace vznikla v roce 1949 a důvodem ochrany byl mohutný odkryv spilitových polštářových láv. Nepřístupné ostrůvky smíšeného lesa tvoří borovice, duby, habry či javory. Z bylin zde roste řada teplomilných rostlin, mezi které patří koniklec luční, tařice skalní či kavyl Ivanův. Na místních skalních stepích najdeme také skalničky v podobě různých druhů netřesků, rozchodníků a lomíkamenů. Z hub je nejzajímavější káčovka ploská nebo mnohofrčka dírkovaná. Zdejší prohřáté stráně mají v oblibě také bezobratlé. Při pohledu ze skály si také můžete povšimnout poštolků a v podevčer se připomene zdejší výr. Jen ten čert se ztratil nadobro, a tak jej alespoň připomíná název skály, kterou na svém putování po Křivoklátsku nezapomeňte navštívit.

**Výchozí místo:** Přístup je možný ze silnice z Týřovic do Nezabudic – asi 2 km od centra Týřovic začíná místní značení vedoucí na vrchol. Skála je také přístupná z Hracholusek (rozcestí u hájovny Křiniště).

**Pozoruhodnosti v okolí:** Na louce pod Čertovou skálou se nachází Kouřímecká rybárna. Při silnici z Týřovic do Nezabudic se můžete občerstvit v restauraci U Rozvědčíka. Po stejně trase dorazíte i k přívozu, kde můžete navštívit pamětní síň Oty Pavla. Pokud zvolíte trasu z Hracholusek, vydejte se najít pomník Isidora Kolského.



Borovice na Čertově skále



Vrcholová partie skály s výhledem na řeku Berounku



Praha 57 km

Plzeň 59 km

Rakovník 17 km

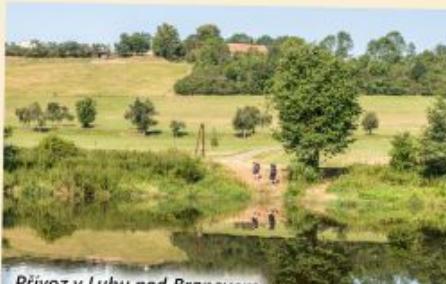
## Křivoklátská levandule

34

**V**ýlet do Nezabudic, které se rozkládají na levém břehu Berounky přibližně pět kilometrů jihozápadně od Křivoklátu, lze sice podniknout poměrně jednoduše automobilem, ale okolí této obce přímo vybízí k pěši turistice. Proto nechte vaše vozy na některém vhodném místě v okolí a vydějte se pohodlnou chůzi po červené trase zvané Svatojakubská cesta (označení 124). Ta má přídomek Železná a je součástí severní trasy mezinárodní poutní cesty vedoucí do španělského města Santiago de Compostela.

Při cestě od Roztok do Nezabudic si povšimnete přírodní rezervace Nezabudické skály. Zdejší skalnaté svahy nejsou zajímavé jen z hlediska geologického, ale i nadšený herpetolog si přijde na své. Žije zde totiž více než polovina druhů plazů vyskytujících se v České republice.

Pro ty, jež přitahuje romantika spojená s historií, je lepší na chvíli opustit vyznačenou trasu a sejít přímo k Berounce, kde se můžete podívat na v jádru barokní Nezabudický mlýn, který je jedním z nejstarších na této řece. Je připomínán již v roce 1413. Známý je také jako Čechův mlýn podle mlýnářského rodu Čechů, který zde hospodařil od roku 1859. Jeho nejznámějším členem byl Ing. Jaroslav Čech, přítel spisovatele Oty Pavla, který žil ve vilce nad mlýnem. Mlýn i „Král rybářů“ Jaroslav Čech se objevili v literárním díle zmíněného spisovatele. Mlýn s kulisou Nezabudických skal se vám vryje zcela jistě do paměti, i když fotografování této scenérie je lepší z protějšího břehu od Branova. Lehkou chůzí do mírného vrchu vstoupíte do Nezabudic, kde minete kostel sv. Vavřince a pamětní síň Jaroslava Fraňka, známého jako „Rozvědčík“. Cílem bude ekologická farma (Nezabudice 70) a její levandulové pole v době sklinz, což je zhruba od června do konce srpna. Na pole vás dovedou šípky od autobusové zastávky, která se nachází v centru obce. Cesta je dlouhá zhruba 400 metrů a na jejím konci vás čeká poklidná levandulová atmosféra. Na poli najdete v různých kultivarech levanduli lékařskou francouzskou, kterou si můžete natrhat a zakoupit. Pole bývá otevřeno o víkendech v dobách sklinz, je možné zde posedět, udělat si selfiek a z křivoklátské Provence a nabrat síly na další výlety.



Privoz v Luhu pod Branovem



Hostinec U Rozvědčíka



Okres Rakovník, Nezabudice | GPS: N 50°0.85848', E 13°48.77020'

**Výchozí místo:** Obec Nezabudice.

**Pozoruhodnosti v okolí:** V obci Nezabudice najdete pamětní síň Jaroslava Fraňka, která je otevřena v letní sezoně v měsících červenci a srpnu. Možnost objednání vstupu či případné aktuality jsou uvedeny na webových stránkách rakovnického muzea. Návštěvu pamětní síň můžete spojit s posetím v legendárním hostinci U Rozvědčíka. Pokud se chcete vydat po stopách spisovatele Oty Pavla, zcela jistě neváhejte s návštěvou pamětní síň přívozem, kterou najdete při cestě z Nezabudic k hostinci U Rozvědčíka.



Praha 56 km

Plzeň 66 km

Rakovník 4,5 km

## Krásy starých lokomotiv

(39)

**O** Lužné napsal místní muzejník František Janoušek, že „založena uprostřed malých lesních luhů, zvaných loužků, bývala obklopena nejzápadnějším výběžkem křivoklátských lesů. Lesního bohatství využívali Luženští plně“. Ale nebylo to lesní bohatství, které změnilo tvář zdejší obce. S rozvojem těžby uhlí na Kladensku bylo třeba vyřešit dopravní problémy, a tak původní koněspřežná dráha z Prahy do Lán měla být nahrazena parostrojní železnici. V roce 1854 byla založena Buštěhradská železniční společnost, která od roku 1855 obdržela koncesi. Ta se úspěšně rozvíjela a její trasy se rozširovaly. V roce 1871 vznikla naproti výpravní budově výtopna Lužná-Lišany, která se postupem času rozšířila až do míst, kde dnes najdete Železniční muzeum Lužná u Rakovníka. Do jeho vzniku muselo ale uplynout ještě století, během něhož byla Buštěhradská dráha zestátněna, postavena nová výtopna a změnil se několikrát její správce. Až pak přišly časy, kdy si nevšedního koutu železniční romantiky, ukrytého mezi lesy, všimli milovníci starých lokomotiv a technických památek. A tak se objevily první články popisující toto zapomenuté místo jako oázu dýmajících lokomotiv ukrytých mezi kvetoucími stromy, kde se vůně květů mísí s typicky podmanivou esencí pražců napuštěných karbolem. Popularizace výtopny vedla k tomu, že do Lužné začali jezdit fanoušci, kteří tady sledovali poslední parní lokomotivy v provozu. To se psala osmdesátá léta 20. století. Změna politických poměrů po roce 1989 přinesla i změnu na dráze. Nákladní doprava se dostala do útlumu a starým lokomotivám začala hrozit cesta do šrotu a historickým budovám demolice. Ale naštěstí se řada spolků zabývajících se historií železnic zasadila o zachování unikátní výtopny. České dráhy pak v červenci 1999 v Lužné založily železniční muzeum. Největším magnetem přitahujícím mladé i staré příznivce železniční dopravy je více než třicet parních lokomotiv, které jezdily po tuzemských kolejích od konce 19. století až po druhou polovinu 20. století. Když už budete v „království“ lokomotiv, musíte navštívit proslulou Šlechtičnu (řada 475.1), která představuje naši rychlškrovou aristokracii. Krásnou a oceňovanou lokomotivu vyráběla plzeňská Škodovka v letech 1947–1951. Zdejší železniční muzeum je největším svého druhu v republice.



Historické nákladní vagóny

**Výchozí místo:** Lužná u Rakovníka.**Pozoruhodnosti v okolí:** Výlet do železničního muzea můžete spojit s návštěvou nedalekého muzea amerických historických automobilů JK CLASSICS.

Okres Rakovník, Lužná | GPS: N 50°8.73003', E 13°46.53422'



Cesta k němu je vyznačena od výtopny. Pokud budete pátrat po zaniklých železničních památkách, vydejte se do nedalekých křivoklátských lesů. Nedaleko od Lužné totiž najdete naučnou stezku Vůně dýmu a jehličí, která vás provede časy, kdy zde fungovala lesní železnice.



Praha 43 km

Plzeň 66 km

Rakovník 19 km

## Putování za roubenou krásou

50

**M**ilovníci roubenek si na Křivoklátsku přijdou opravdu na své. I když během časů vyhledávaných chaloupek ubylo, pořád se dá ve zdejších obcích objevit nějaký ten opečovávaný klenot. Za jedním z nejlépe dochovaných stavení se vydáte do středu Zbečna, kde se navzdory bouřlivým dobám a stavebním proměnám zachovala jedna z nevšedních ukázek lidové architektury. Usedlost čp. 22 je známá jako Hamousův statek. Skládá se z roubeného domu, stojí se sýpkou, stodoly a řady drobných hospodářských budov. Celý areál dnes slouží jako skanzen. Roubený dům prošel řadou stavebních etap a jeho dendrochronologický a archeologický průzkum umožnil badatelům přesněji datovat historii místa. Nadsklepni konstrukce, tvořená dubovými trámy, pochází už z 16. století. Nejmladší částí celé stavby je krov z konce 18. století. Vnitřní dispozice domu s několika místnostmi má svá specifika. O nich dokáže povyprávět ochotný průvodce, který dokonce umí obsluhovat i renovovanou pec, umístěnou na chodbě rozlehlé roubenky. Vůně podomácku pečeného chleba dokáže vyvolat tak trochu náladu ladovských obrázků.

Atmosféra ve statku je vyskutku unikátní a díky ukázkám národnopisných zvyků z Vánoc, Velikonoc nebo řemeslného jarmarku. Akce se neodehrávají jen v interiéru hlavní budovy, prohlédnout si můžete také dvůr s řadou zajímavosti. Z Bratronic sem byl převezen například roubený špýchar a najdete zde i jiná stavení. V některých je vystavena zemědělská technika – sekáčky, mlátičky, pluhy a další. Návštěva potěší všechny generace. Ostatně koho by nezaujal výlet do starých časů, kde je možné ochutnat i domácí chléb pečený podle starých receptur.

Pokud se nabažíte této roubené krásy, můžete se vypravit za dalšími chaloupkami. Ty si ale můžete prohlédnout již jen z venku. Při návštěvě nedalekého Křivoklátu v místní části Amalín nedaleko kostela sv. Petra najdete několik takových udržovaných roubenek.

**Výchozí místo:** Náves ve Zbečně, kde je parkoviště, nebo parkoviště v Amalíně u Křivoklátu.



Hamousův statek ve Zbečně



Okres Rakovník, Zbečno | GPS: N 50°2.49178', E 13°55.24627'



Roubenka v Amalíně



Praha 38 km

Plzeň 70 km

Rakovník 29 km

Okres Kladno, Běleč | GPS: N 50°2.19002', E 13°59.16060'



## Nejmenší hrad a jeho tajemství

59

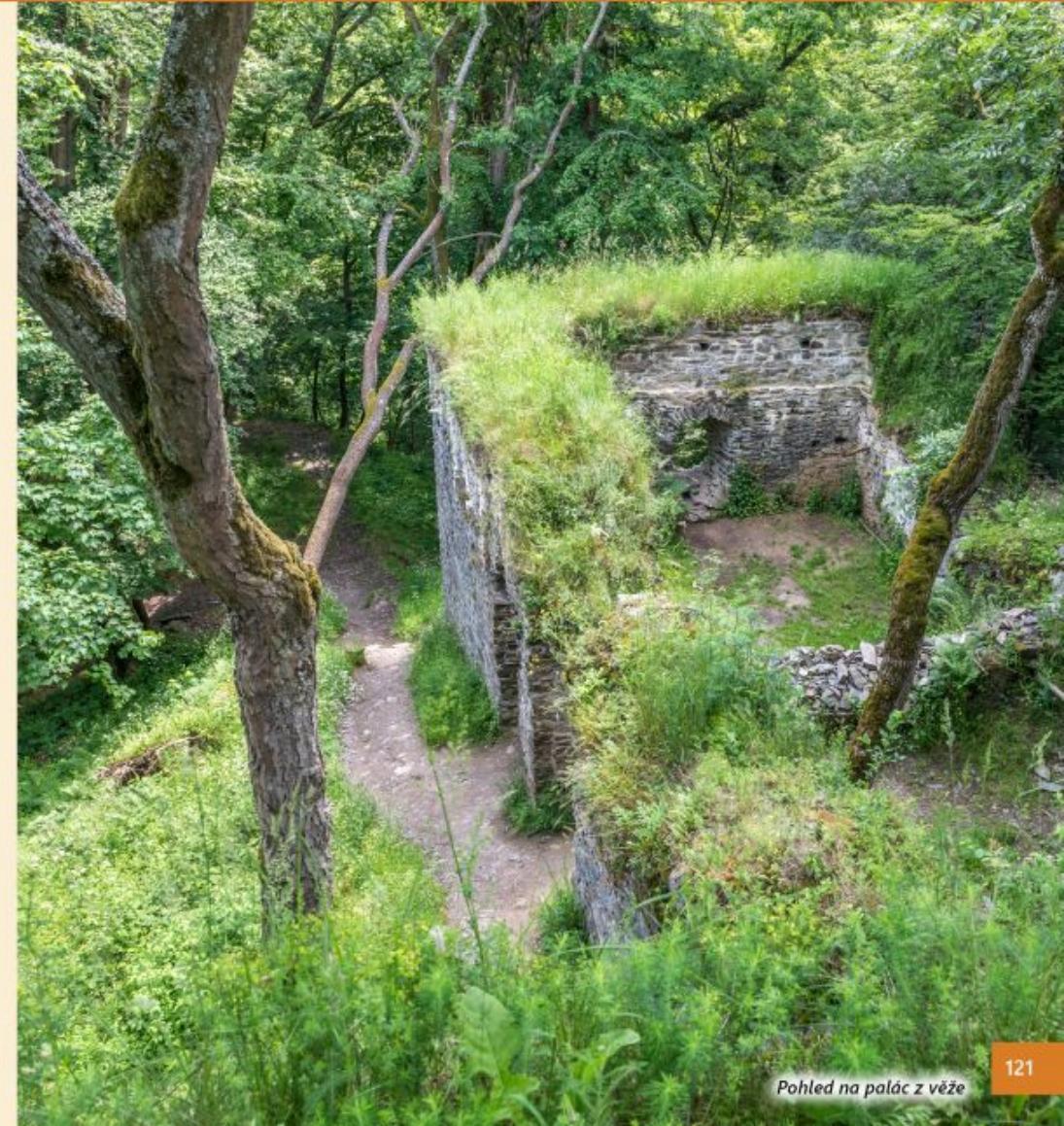
**O** hradu neboli spíše o hrádku Jenčov by se dalo říci, že čím menší hrad, tím větší tajemství. Čelní představitel české kastelologie a zakladatel vědeckého bádání o našich hradech, zámečích a tvrzích August Sedláček poukazuje na to, že „*kdy a kým založen jest hrádek tento, není známo; jméno jeho nevyskytuje se v žádné staré paměti, a protož také nelze o něm nic památného pověděti*“. I tak dokáže být středověk temný, že žádné písemné zmínky nemůžeme o tomto malém panském sídle dohledat. O jeho zakladatelích však existuje celá řada teorií a názorů. Jeho založení je připisováno někdy Václavu I., podle archeologických nálezů pak Václavu II. a významný český kastelolog a historik Tomáš Durdík uvádí, že „*mohl jej založit již Přemysl Otakar II. stavebník Nižbora, k jehož zboží hrad zřejmě náležel*“. Kde je pravda, se nedozvídáme, a tak tajemství nejmenšího hradu zůstává ukryto hluboko ve středověkých časech, kdy si snad některý panovník přál mít klid a zbudoval si v lesnatém loveckém hvozdov nové sídlo. Tomu odpovídá i nevelká dispozice stavby. Na vrcholku skalky byla zbudována malá obytná věž, pod níž stál skromný palác. Vzhledem k tomu, že všude okolo byly lesy, dá se s velkou pravděpodobností předpokládat, že hrádek byl jednou ze základen pro královské lovy. První písemnou zmínu o Jenčově nacházíme až na počátku 17. století, kdy je zmiňován v predikátu křivoklátského polesního písáře Juliána Albína. To již měl ale hrádek své časy slávy za sebou. V roce 1685 je o něm psáno, že je starý a pustý. Turista milující zříceniny nemusí ale zoufát, že by se mnoho nedochovalo. Jenčov je milým překvapením, je totiž o něj pečováno díky spolků, který byl založen v roce 1998 a jehož hlavním cílem je zabránit dalšímu rozpadu a poškozování zbytků zdíva. Tako památka zůstává zachována ve své původní dispozici dodnes. Veškeré práce jsou řešeny cílivým přístupem. Stejně ohledně plně by se měli chovat i návštěvníci Jenčova, a to především také proto, že se jeho romantické zříceniny nachází ve středu národní přírodní rezervace Vůznice.

**Výchozí místo:** Ke zříceninám hrádku Jenčova se dostanete po červené turistické značce od rozcestí Skalka nedaleko stejnojmenné myslivny. Ta se nachází nedaleko křížení silnic číslo 116 a 201. Nejvhodnější místo k zaparkování najdete vedle trafostanice.

**Pozoruhodnosti v okolí:** Cesta k Jenčovu vede národní přírodní rezervaci Vůznice, jejíž plocha není z většiny veřejnosti přístupná, přesto se na dostupných částech v okolí červené značené turistické cesty můžete setkat s celou řadou chráněných rostlin a živočichů, o čemž vás spravují i informační tabule. Předmětem ochrany jsou tu lesní společenstva středoevropských pahorkatin. Konečným cílem počínání ochranářů je vytvoření pralesního stavu této lokality. Celková rozloha rezervace činí 231 ha.



Tajemný kříž



Pohled na palác z věže



Praha 40 km

Plzeň 54 km

Rakovník 34 km



Okres Beroun, Zdice-Černín | GPS: N 49°55.98440', E 13°58.99913'



## Kámen tisíciletí

72

P odle jedné z historických hypotéz byly Zdice považovány za rodiště prvního známého českého kronikáře Kosmy (1045–1125), údajně proto, že po vítězném tažení kníže Břetislava I. do Polska byli příbuzní kronikáře ze šlechtického rodu Zdiců mezi zajatými Hedčany, kterým kníže přikázal v Čechách osídlit část „lesa Černína – Siva que vocatur Cirnin“. Stalo se tak díky tomu, že se obyvatelé města Hedč vzdali bez odporu a vyšli Bořivojovi vstří. Tato teorie o původu Kosmy není dnes brána jako příliš důvěryhodná. Co je ale zřejmě pravdivé, jsou zápisu v jeho kronice. Jeden z výkladů, uvedený v Pamětech královského města Berouna (1899), uvádí o lese Černíne a příchodu osadníků z Polska: „...aby tam se usadili a stanovil z nich za cudaře, kterýž je a jejich potomky podle práv a rádů v Polsku obvyklých měl spravovati.“

Dnes je na místě lesa Černína stejnojmenná ves, ke které se váže tato zajímavá kapitola českých dějin. Na památku dávných událostí byl mezi obcemi Černín a Trubín na vrchu Hřibee (385 m n. m.) vybudován Kámen tisíciletí. Ten se stal oblíbenou kulisu pro fotografy a místo také nabízí opravdu pěkný výhled do krajiny.

Ve výchozím Černíně si také můžete prohlédnout drobné památky v podobě pomníku obětem první světové války či dvou kapliček, z nichž jedna je věnována patronu sv. Hubertovi a byla slavnostně vysvěcena poměrně nedávno, v roce 2014. Stavbu kaple inicioval a také financoval černínský občan Vlastimil Raboch s rodinou. Obrazovou výzdobu provedl Stanislav Cink. Nedaleko kaple je památný dub. Z vrchu Hřibee je také dobře patrná přírodní památka Trubinský vrch, která zaujímá strmý jižní svah nad korytem Trubinského potoka. Důvodem zdejší ochrany je dobré zachovalá skalní step. Najdete zde řadu vzácných teplomilných druhů rostlin i chráněných živočichů. Putování za Kamenem tisíciletí je poměrně oddychovou procházkou, kterou lze spojit s dalším cílem nedaleko Černína.

**Výchozí místo:** Z obce Černín se jde polní cestou (N 49°55.88358', E 13°58.51832') přímo k vrcholové partie Hřibee (385 m n. m.).



Perleťovci



Okoli kamene



**Pozoruhodnosti v okolí:** Černín vám může také posloužit jako výchozí bod na Vraní skálu. Z obce nás vede žlutá turistická značka, která se dále napojuje na modrou trasu a poté opět na žlutou. Za zmínu stojí také obec Svatá se svým okolím či o trochu vzdálenější Hudlice s rodným domkem Josefa Jungmanna. Z větších měst jsou dobré přístupné Zdice a jako výchozí bod do CHKO Křivoklátsko nebo CHKO Český kras vám poslouží královské město Beroun.

# Literatura a prameny

## Literatura

- 750 let obce Skryje, 1979.  
BRANALD, Adolf: Král železnic, 1971.  
CECHNER, Antonín: Soupis památek historických a uměleckých v Království českém:  
    39. Politický okres rakovnický II., 1913.  
DURDÍK, Tomáš: Ilustrovaná encyklopédie českých hradů, 1999.  
JÚNA, Jindřich: Monografie Hořovicka a Berounská VI., místopis, 1931.  
JÚNA, Jindřich: Monografie Hořovicka a Berounská VII., turistické trasy, 1931.  
LÍBAL, Dobroslav: Katalog gotické architektury v České republice, 2001.  
LOŽEK, V., KUBÍKOVÁ, J., SPRÝNAR, P. a kol. (2005): Střední Čechy.  
    In: MACKOVČIN, P. a SEDLÁČEK, M. (eds.): Chráněná území ČR, svazek XIII., 2005.  
KOČKA, V.: Dějiny Rakovnicka, 1936.  
KREJČOVÁ, Helena, KROLMUS, Václav: Pisemná pozůstalost. Literární archiv Památníku národního písemnictví, 1981.  
KUTHAN, Jiří: Česká architektura v době posledních Přemyslovců. Města – hrady – kláštery – kostely, 1994.  
SEDLÁČEK, August: Hrady, zámky a tvrze Království českého: 8. Rakovnicko a Slánsko, 1891.  
SKLENÁŘ, Karel, KROLMUS, Václav: Život a dílo archeologa-romantika, 2012.

## Prameny

- Byla čerpáno z fondů uložených ve státním okresním archivu Plzeň-sever – Plasy:  
Kronika fary Chříč 1839–1939; kronika obce Chříč 1914–1930; kronika obce Chříč 1890–1900.  
Byla čerpáno z fondů uložených ve státním okresním archivu v Rokycanech:  
Kroniky obcí a měst – Terešov, Ostrovec, Líšná, město Zbiroh.

## Internetové zdroje

- [www.hrad-tocnik.cz](http://www.hrad-tocnik.cz)  
[www.hrad-krivoklat.cz](http://www.hrad-krivoklat.cz)  
[www.zbiroh.cz/muzeum-1](http://www.zbiroh.cz/muzeum-1)  
[www.hamousuv-statek.cz](http://www.hamousuv-statek.cz)  
[www.hrad-krakovec.cz](http://www.hrad-krakovec.cz)

# Obsah

Úvod.....	3
Mapa .....	4
<b>Okres Plzeň-sever.....</b>	<b>6</b>
1. Chříčské panství šlechticen .....	6
2. Tisy na Dubensku.....	8
<b>Okres Rokycany.....</b>	<b>10</b>
3. Za zakladateli české archeologie .....	10
4. Největší keltský poklad .....	12
5. Skryjská jezírka .....	14
6. Putování za starým klepáčem .....	16
7. Ostrovecké roubenky.....	18
8. Ke starým tisům .....	20
9. Tajemná kaple sv. Vojtěcha .....	22
10. Od divokých skal k rozkvetlým loukám .....	24
11. Zmizelý Řebřík .....	26
12. Po stopách Mikoláše Alše .....	28
13. Za nejhlubší evropskou studnou .....	30
14. Sládkův kraj.....	32
15. K Čertově skále .....	34
<b>Okres Rakovník.....</b>	<b>36</b>
16. Zapomenutý anděl.....	36
17. Za Janem Husem.....	38
18. Rodiště krále pěvce .....	40
19. Za výhledem na Seneckou horu .....	42
20. U starých „berků“ .....	44
21. Rakovnický Balkán.....	46
22. Nad údolím Berounky.....	48
23. Skryje Joachima Barranda .....	50
24. Fialový poustevník .....	52
25. Na romantický Týrov .....	54
26. Týřovice a jejich skály .....	56
27. Kouřimecká rybárna .....	58
28. Čertova skála.....	60
29. Strašlivý konec Isidora Kolského .....	62
30. Tajemný slavík .....	64
31. Za mistrem z Národního divadla .....	66
32. Kolem koulí k Emilovně .....	68
33. Krajem Oty Pavla .....	70
34. Křivoklátská levandule .....	72
35. Okolím Branova .....	74
36. Údolí hřichu .....	76
37. Rozhledna s nevšedními výhledy.....	78
38. Královský Rakovník.....	80
Literatura a prameny.....	158
Obsah .....	159

